

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ในโรงพยาบาลรัฐ จังหวัดเชียงใหม่ ต่อรูปแบบการสื่อสารมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ โดยศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์เกี่ยวกับ ปริมาณข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากรูปแบบการสื่อสารต่างๆ ความต้องการใช้รูปแบบการสื่อสารในอนาคต และรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลทั้งในด้านสิ่งแวดล้อม และด้านบุคลากรทางการแพทย์ ซึ่งได้ศึกษาในกลุ่มประชากร คือ บุคลากรทางการแพทย์ในโรงพยาบาลรัฐในจังหวัดเชียงใหม่ 23 แห่ง 6 กลุ่มวิชาชีพ ได้แก่ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล ทันตภิบาล ผู้ช่วยทันตแพทย์ และผู้ช่วยเหลือคนไข้ จำนวน 1,826 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิตามวิชาชีพ จำนวน 897 คน ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเอง ในช่วงเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม 2553 ได้รับแบบสอบถามที่ตอบกลับอย่างสมบูรณ์ จำนวน 730 ฉบับ จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถนำมาสรุป และอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

ผลการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ในโรงพยาบาลรัฐ จังหวัดเชียงใหม่ต่อรูปแบบการสื่อสารมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิดเอ เอชเอ็นไอ

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างมีทั้งสิ้น 730 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 632 คน และเพศชาย จำนวน 98 คน คิดเป็น ร้อยละ 86.6 และ 13.4 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 - 30 ปี และกลุ่ม 31 - 40 ปี ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน คือ 280 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 รองลงมา ได้แก่ กลุ่มอายุ 41-50 ปี จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 และน้อยที่สุด คือ กลุ่มอายุ 51 - 60 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

สถานภาพสมรสของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีสถานภาพคู่ จำนวน 425 คน คิดเป็นร้อยละ 58.2 รองลงมา เป็นสถานภาพโสด จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6 หย่า จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9 หม้าย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 และสุดท้าย คือ แยกกันอยู่ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

สำหรับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า การศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีจำนวนสูงสุด 431 คน คิดเป็นร้อยละ 59.0 รองลงมา คือ ระดับมัธยมหรือเทียบเท่า 195 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ระดับปริญญาโท จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 และอื่นๆ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0

ด้านรายได้พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีรายได้ 5,000 - 10,000 บาท และมีรายได้สูงกว่า 30,000 บาท มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ จำนวน 192 คน และ 190 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 และ 26.0 ตามลำดับ รองลงมา เป็นกลุ่มที่มีรายได้ 10,001 - 20,000 บาท จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 24.2 กลุ่มรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5

กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย แพทย์ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 ทันตแพทย์ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 พยาบาล จำนวน 315 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2 ทันตภิบาล จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 ผู้ช่วยเหลือคนไข้ จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 และผู้ช่วยทันตแพทย์ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำงานในโรงพยาบาลที่มีขนาด 120 เตียง จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 โรงพยาบาลที่มีขนาด 60 เตียง จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4 โรงพยาบาลที่มีขนาด 30 เตียง จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 โรงพยาบาลที่มีขนาดอื่นๆ จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 16.6 น้อยที่สุด คือ โรงพยาบาลที่มีขนาด 10 เตียง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร จำนวน 571 คน คิดเป็นร้อยละ 78.2 มีจำนวนมากกว่ากลุ่มที่มีตำแหน่งทางการบริหาร ซึ่งมีจำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8

ด้านประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยที่เป็นโรคไข้วัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ พบว่า เคยให้การรักษา จำนวน 367 คน คิดเป็นร้อยละ 50.3 มากกว่าผู้ที่ไม่เคยให้การรักษา ซึ่งมีจำนวน 341 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 และจำไม่ได้ว่าเคยให้การรักษาผู้ป่วยโรคดังกล่าว จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0

กลุ่มตัวอย่างไม่เคยติดเชื้อไข้วัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 648 คน ไม่น่าใจ 56 คน และไม่เคยติดเชื้อ 26 คน คิดเป็นร้อยละ 88.8 7.7 และ 3.6 ตามลำดับ

ความคิดเห็นต่อรูปแบบการสื่อสาร

ความคิดเห็นต่อรูปแบบการสื่อสารด้านปริมาณข้อมูลที่ได้รับจากการได้รับการสื่อสารด้วยรูปแบบการสื่อสารต่างๆ

อายุ

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 21 - 30 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน ประเภทอบรมเรื่องการควบคุมการติดเชื้อของโรงพยาบาลประจำปีให้ ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.53$, SD. = 0.95) บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 31 - 40 ปี ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.63$, SD. = 0.88) บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 41 - 50 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.496$, SD. = 0.93)

ระดับการศึกษา

บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมหรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างานให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.63$, SD. = 0.87) ส่วนบุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และปริญญาโท ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่อง มาตรการการป้องกันไข้วัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.49$, SD. = 0.9) และ $\bar{x} = 3.75$, SD. = 0.76)

ขนาดของโรงพยาบาล

บุคลากรทางการแพทย์สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 10 เตียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ทุกประเภทให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.60$, $SD. = 0.5$) ส่วนบุคลากรทางการแพทย์สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 30 เตียง และ 60 เตียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.44$, $SD. = 0.9$ และ $\bar{x} = 3.50$, $SD. = 0.9$) แตกต่างกับบุคลากรทางการแพทย์สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 120 เตียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสารโดยใช้การเรียนการสอน ประเภทอบรมเรื่องควบคุมการติดเชื้อของโรงพยาบาล ประจำปี ($\bar{x} = 3.71$, $SD. = 0.9$) ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด และบุคลากรทางการแพทย์สังกัดโรงพยาบาลที่มีเตียงขนาดอื่นๆ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน ($\bar{x} = 3.57$, $SD. = 1.0$)

ระยะเวลาการทำงาน

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 1 - 3 ปี และ 6 - 10 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.66$, $SD. = 0.8$ และ $\bar{x} = 3.51$, $SD. = 0.9$) แต่บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 4 - 5 ปี และ มากกว่า 11 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.46$, $SD. = 0.9$ และ $\bar{x} = 3.45$, $SD. = 0.9$)

ตำแหน่งทางการบริหาร

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.55$, $SD. = 0.9$) แต่บุคลากรทางการแพทย์ที่ไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.52$, $SD. = 0.9$)

ประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้อีบุคคลด ประเภทหัวหน้างาน ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.63$, $SD. = 0.9$) แต่บุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติไม่เคยให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้อีบุคคลด สิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการ ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ($\bar{x} = 3.49$, $SD. = 0.9$) และบุคลากรทางการแพทย์ที่จำไม่ได้ว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้อีบุคคลด ประเภทเพื่อนร่วมงาน ($\bar{x} = 3.50$, $SD. = 0.9$)

วิชาชีพ

แพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้อีบุคคลด สิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.67$, $SD. = 1.2$) แต่ทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้อีบุคคลด สิ่งพิมพ์ ประเภทแผน ปฏิบัติการ ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ของโรงพยาบาล ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.31$, $SD. = 1$) ส่วนพยาบาล ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยใช้อีบุคคลด สิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.52$, $SD. = 0.8$) ขณะที่ทันตภิบาล ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้อีบุคคลด สิ่งพิมพ์ ประเภทเอกสารแผ่นพับ ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.53$, $SD. = 0.9$) ส่วนใน ผู้ช่วยเหลือคนไข้ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้อีบุคคลด ประเภทหัวหน้างาน ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.66$, $SD. = 0.9$) และผู้ช่วยทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้อีบุคคลด ประเภทหัวหน้างาน ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.46$, $SD. = 0.9$)

เมื่อแสดงผลในภาพรวม พบว่าบุคลากรทางการแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้อีบุคคลด ประเภทหัวหน้างาน ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.50$, $SD. = 0.93$) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้อีบุคคลด สิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ($\bar{x} = 3.49$, $SD. = 0.89$) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้อีบุคคลด สิ่งพิมพ์ ประเภท แผนปฏิบัติการ ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ของโรงพยาบาล ($\bar{x} = 3.46$, $SD. = 0.88$) และรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้อีบุคคลด ประเภท ประชุมผ่านทีมคร่อมสายงานอื่น ๆ ให้ปริมาณข้อมูลในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.47$, $SD. = 1.03$)

รูปแบบการสื่อสารที่ทำให้บุคลากรทางการแพทย์เข้าใจข่าวสารได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด

ในอนาคตถ้าเกิดโรคระบาดชนิดใหม่คล้ายไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ บุคลากรทางการแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการให้หน่วยงานของตนสื่อสารด้วยรูปแบบการสื่อสารต่างๆ เพื่อให้เข้าใจข่าวสารได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด

อายุ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่อายุ 21 - 30 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการสื่อสารที่สามารถสื่อสารได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล แต่บุคลากรทางการแพทย์อายุ 31 - 40 ปี และอายุ 41 - 60 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการสื่อสารโดยการใช้การประชุม สามารถสื่อสารได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด

ระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการสื่อสารที่สามารถสื่อสารได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล แต่บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการสื่อสารที่สามารถสื่อสารได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม

ระยะเวลาการทำงาน ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 1 - 3 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการสื่อสารที่สามารถสื่อสารได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล แต่บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 4 - 5 ปี 6 - 10 ปี และมากกว่า 11 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการสื่อสารที่สามารถสื่อสารได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม

ขนาดของโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลขนาด 10 เตียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการสื่อสารที่สามารถสื่อสารได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล แต่บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลขนาด 30 เตียง 60 เตียง และ 120

เตียง และอื่นๆ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารที่สามารถสื่อสารได้รวดเร็ว ทันท่วงที
เหตุการณ์มากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม

ตำแหน่งทางการบริหาร ประวัติการให้การรักษผู้ป่วยใช้หัวใจใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ผล
การศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มี และไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร และบุคลากรทางการแพทย์ที่
มี และไม่มีประวัติให้การรักษผู้ป่วยใช้หัวใจใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบ
การสื่อสารที่สามารถสื่อสารได้รวดเร็ว ทันท่วงที เหตุการณ์ มากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดย
การใช้การประชุม

วิชาชีพ

แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล ทันตภิบาล และผู้ช่วยเหลือคนไข้ ส่วนใหญ่มีความต้องการใช้
รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม เพื่อใช้ในการสื่อสารข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจข่าวสาร
ได้รวดเร็ว ทันท่วงที เหตุการณ์ มากที่สุด ซึ่งแตกต่างกับ ผู้ช่วยทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า
รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้เรียนการสอน เพื่อทำให้เกิดผลดังกล่าว

และผลการศึกษาโดยรวมพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ มีความต้องการให้หน่วยงานใช้
รูปแบบการสื่อสารข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจข่าวสารได้รวดเร็ว ทันท่วงที เหตุการณ์มากที่สุดเป็น
อันดับ 1 ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทการประชุมทีมเฉพาะกิจเพื่อทำ
แผนปฏิบัติการใช้หัวใจใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ อันดับ 2 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล
ประเภทหัวหน้างาน และอันดับ 3 รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติ
การใช้หัวใจใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ของโรงพยาบาล

ความคิดเห็นต่อรูปแบบการสื่อสารที่สามารถนำข้อมูลไปปฏิบัติได้จริง

การศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการ
เปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล การศึกษานี้ได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ การเปลี่ยนแปลงที่
เกิดขึ้นในด้านสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคลากรทางการแพทย์ พบว่า

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม

อายุ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่อายุ 21 - 30 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม แต่บุคลากรทางการแพทย์อายุ 31 - 40 ปี และอายุ 41 - 60 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม แต่บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการเกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ส่วนบุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการเกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ระยะเวลาการทำงาน ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 1 - 3 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม แต่บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 4 - 5 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล ร่วมกับรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ส่วนบุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 6 - 10 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า สัมพันธ์กับรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน และในบุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงานมากกว่า 11 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล ร่วมกับรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม

ขนาดของโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลขนาด 10 เตียง และสังกัดโรงพยาบาลขนาดอื่นๆ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม แต่บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลขนาด 30 เตียง 60 เตียง และ 120 เตียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ตำแหน่งทางการบริหาร ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่ไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม แต่บุคลากรทางการแพทย์ที่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการเกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน และรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม แต่ บุคลากรทางการแพทย์ที่ไม่มีประวัติให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

วิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า

จากผลการศึกษาเมื่อจำแนกตามวิชาชีพพบว่า แพทย์ ทันตแพทย์ ส่วนใหญ่เห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล ขณะที่พยาบาล มีความคิดเห็นว่า เกิดจากรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม และรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล แตกต่างกันกับในผู้ช่วยเหลือคนไข้ และผู้ช่วยทันตแพทย์ ที่เห็นว่า การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเกิดจากรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน

เมื่อสรุปผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม และการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคลมีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม

การเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์

อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการทำงาน ขนาดของโรงพยาบาล ประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ตำแหน่งทางการบริหาร ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ทุกอายุ บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาทุกระดับการศึกษา บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงานทุกระยะ บุคลากรทางการแพทย์ที่มีและไม่มีประวัติให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ บุคลากรทางการแพทย์ที่มีและไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร และบุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัด โรงพยาบาลขนาด 30 เตียง 60 เตียง 120 เตียง และขนาดอื่นๆ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ แต่บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัด โรงพยาบาลขนาด 10 เตียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการเกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

วิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า

แพทย์ มีความคิดเห็นว่า รูปแบบสื่อสาร โดยใช้สื่อบุคคล มีผลให้มีการเปลี่ยนแปลงในด้านบุคลากรทางการแพทย์ได้ แต่ทันตแพทย์ มีความคิดเห็นว่า ต้องใช้รูปแบบสื่อสาร โดยใช้สื่อบุคคล ร่วมกับการใช้รูปแบบการสื่อสาร โดยใช้การเรียนการสอน ส่วนพยาบาล ทันตภิบาล ผู้ช่วยเหลือคนไข้ และผู้ช่วยทันตแพทย์ มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ในขณะที่ผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

อายุ

ตารางที่ 5.1 ความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุดและความต้องการรูปแบบการสื่อสารของบุคลากรทางการแพทย์เพื่อให้สื่อสารได้รวดเร็วทันเหตุการณ์มากที่สุด เมื่อจำแนกตามอายุ

ปริมาณข้อมูล			ความต้องการใช้สื่อ	
21 - 30 ปี	1. การเรียนการสอน 2. สื่อบุคคล 3. สื่อสิ่งพิมพ์	อบรมควบคุมการติดเชื้อ หัวหน้างาน แผนปฏิบัติการใช้หัตถฯ	1. สื่อบุคคล 2. สื่อบุคคล 3. สื่อสิ่งพิมพ์	หัวหน้างาน หัวหน้างาน แผนปฏิบัติการ ใช้หัตถฯ
31 - 40 ปี	1. สื่อบุคคล 2. สื่อสิ่งพิมพ์ 3. สื่อสิ่งพิมพ์	หัวหน้างาน คู่มือเรื่องมาตรการฯ แผนปฏิบัติการใช้หัตถฯ	1. ประชุม 2. สื่อบุคคล 3. สื่อสิ่งพิมพ์	ประชุมเฉพาะกิจฯ หัวหน้างาน แผนปฏิบัติการ ใช้หัตถฯ
41 - 60 ปี	1. สื่อบุคคล 2. สื่อสิ่งพิมพ์ 3. สื่อสิ่งพิมพ์	หัวหน้างาน คู่มือเรื่องมาตรการฯ แผนปฏิบัติการใช้หัตถฯ	1. ประชุม 2. สื่อบุคคล 3. สื่อสิ่งพิมพ์	ประชุมเฉพาะกิจฯ หัวหน้างาน แผนปฏิบัติการ ใช้หัตถฯ

จากตารางที่ 5.1 แสดงความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่ให้ ปริมาณข้อมูลมากที่สุดและความต้องการรูปแบบการสื่อสารของบุคลากรทางการแพทย์เพื่อให้ สื่อสารได้รวดเร็วทันเหตุการณ์มากที่สุด เมื่อจำแนกตามอายุ และตารางที่ 5.2 แสดงรูปแบบการ สื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางด้านสิ่งแวดล้อมเมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า

ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่อายุ 21 - 30 ปี

รูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสาร โดยใช้การเรียน การสอน ซึ่งขัดแย้งกับรูปแบบการสื่อสารที่ต้องการใช้ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อ บุคคล และสอดคล้องกับรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมและการ เปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสาร โดยใช้การเรียนการสอน

ดังนั้น รูปแบบการสื่อสารที่ใช้เพื่อสื่อข้อมูลข่าวสารเพื่อให้บุคลากรทางการแพทย์ 21 - 30 ปี ทราบ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสาร โดยใช้การเรียนการสอนร่วมกับการใช้รูปแบบการสื่อสาร โดย การใช้สื่อบุคคล แต่รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อสารเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมและ ด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน

ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่อายุ 41 - 60 ปี

รูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสาร โดยใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน ซึ่งขัดแย้งกับ รูปแบบการสื่อสารที่ต้องการใช้ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสาร โดย การประชุม ประเภทประชุมเฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการใช้หัวใจสายพันธุ์ใหม่ๆ สอดคล้อง กับรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสาร โดย ใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน นอกจากนี้ขัดแย้งกับรูปแบบการสื่อสารที่มีส่วนทำให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน

ดังนั้น รูปแบบการสื่อสารที่ใช้เพื่อสื่อข้อมูลข่าวสารเพื่อให้บุคลากรทางการแพทย์ 41 - 60 ปี ทราบ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม และรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อ บุคคล ประเภทหัวหน้างาน แต่รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อสารเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม และรูปแบบการสื่อสารที่ให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน

ระดับการศึกษา

ตารางที่ 5.3 ความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุดและความต้องการรูปแบบการสื่อสารของบุคลากรทางการแพทย์เพื่อให้สื่อสารได้รวดเร็วทันเหตุการณ์มากที่สุด เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา

	ปริมาณข้อมูล		ความต้องการใช้สื่อ	
มัธยมหรือเทียบเท่า	1.สื่อบุคคล 2.การเรียนการสอน 3.สื่อสิ่งพิมพ์	หัวหน้างาน อบรมควบคุมการติดเชื้อ คู่มือเรื่องมาตรการฯ	1.สื่อบุคคล 2.สื่อบุคคล 2.การเรียนการสอน	หัวหน้างาน หัวหน้างาน อบรมควบคุมการติดเชื้อ
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	1.สื่อสิ่งพิมพ์ 2.สื่อสิ่งพิมพ์ 3.สื่อบุคคล	คู่มือเรื่องมาตรการฯ แผนปฏิบัติการ ไข้หวัดฯ หัวหน้างาน	1.ประชุม 2.สื่อบุคคล 3.สื่อสิ่งพิมพ์	ประชุมเฉพาะกิจฯ หัวหน้างาน แผนปฏิบัติการ ไข้หวัดฯ
ปริญญาโท	1.สื่อสิ่งพิมพ์ 2.สื่อสิ่งพิมพ์ 3.สื่อบุคคล	คู่มือเรื่องมาตรการฯ แผนปฏิบัติการ ไข้หวัดฯ หัวหน้างาน	1.ประชุม 2.สื่อบุคคล 3.สื่อสิ่งพิมพ์	ประชุมเฉพาะกิจฯ หัวหน้างาน แผนปฏิบัติการ ไข้หวัดฯ

จากตารางที่ 5.3 แสดงความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุดและความต้องการรูปแบบการสื่อสารของบุคลากรทางการแพทย์เพื่อให้สื่อสารได้รวดเร็วทันเหตุการณ์มากที่สุด เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา และตารางที่ 5.4 แสดงรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางด้านสิ่งแวดล้อมเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า

ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมหรือเทียบเท่า

รูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน ซึ่งขัดแย้งกับ รูปแบบการสื่อสารที่ต้องการใช้ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน และขัดแย้งกับ รูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม แต่สอดคล้องกับรูปแบบการสื่อสารที่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน

ดังนั้น รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อข้อมูลเพื่อให้บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมหรือเทียบเท่า ทราบ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ร่วมกับการใช้รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน ซึ่งขัดแย้งกับ รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อสารเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม และขัดแย้งกับ การใช้รูปแบบการสื่อสารที่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน

ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

รูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งขัดแย้งกับ รูปแบบการสื่อสารที่ต้องการใช้ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม และขัดแย้งกับรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม และขัดแย้งกับรูปแบบการสื่อสารที่มีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน

ดังนั้น รูปแบบการสื่อสารที่ใช้เพื่อสื่อข้อมูลข่าวสารให้บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ทราบ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม และรูปแบบการสื่อสารโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ แต่รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อสารเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม และใช้รูปแบบการสื่อสารที่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน

ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท

รูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งขัดแย้งกับรูปแบบการสื่อสารที่ต้องการใช้ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม และขัดแย้งกับรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล และพบว่าขัดแย้งกับ รูปแบบการสื่อสารที่มีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน

ดังนั้น รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อข้อมูลข่าวสารเพื่อให้บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าทราบ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ แต่รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อสารเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล และใช้รูปแบบการสื่อสารที่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน

ระยะเวลาในการทำงาน

ตารางที่ 5.5 ความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุดและความต้องการรูปแบบการสื่อสารของบุคลากรทางการแพทย์เพื่อให้สื่อสารได้รวดเร็วทันเหตุการณ์มากที่สุด เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

	ปริมาณข้อมูล		ความต้องการใช้สื่อ	
	1 - 3 ปี	1. สื่อบุคคล 2. สื่อสิ่งพิมพ์ 3. สื่อสิ่งพิมพ์	หัวหน้างาน คู่มือเรื่องมาตรการฯ แผนปฏิบัติการใช้หัดฯ	1. ประชุม 2. สื่อบุคคล 3. สื่อสิ่งพิมพ์
4 - 5 ปี	1. สื่อบุคคล 2. สื่อสิ่งพิมพ์ 3. สื่อสิ่งพิมพ์	หัวหน้างาน คู่มือเรื่องมาตรการฯ แผนปฏิบัติการใช้หัดฯ	1. ประชุม 2. สื่อบุคคล 3. สื่อสิ่งพิมพ์	ประชุมเฉพาะกิจฯ หัวหน้างาน แผนปฏิบัติการใช้หัดฯ

ตารางที่ 5.5 ความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุดและความต้องการรูปแบบการสื่อสารของบุคลากรทางการแพทย์เพื่อให้สื่อสารได้รวดเร็วทันเหตุการณ์มากที่สุด เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน (ต่อ)

	ปริมาณข้อมูล		ความต้องการใช้สื่อ	
6 - 10 ปี	1.สื่อบุคคล 2.การเรียนการสอน 3.สื่อสิ่งพิมพ์	หัวหน้างาน อบรมควบคุมการติดเชื้อ คู่มือเรื่องมาตรการฯ	1.สื่อบุคคล 2.สื่อบุคคล 2.การเรียนการสอน	หัวหน้างาน หัวหน้างาน อบรมควบคุมการติดเชื้อ
> 11 ปี	1.สื่อสิ่งพิมพ์ 2.สื่อสิ่งพิมพ์ 3.สื่อบุคคล	คู่มือเรื่องมาตรการฯ แผนปฏิบัติการใช้หัตถฯ หัวหน้างาน	1.ประชุม 2.สื่อบุคคล 3.สื่อสิ่งพิมพ์	ประชุมเฉพาะกิจฯ หัวหน้างาน แผนปฏิบัติการใช้หัตถฯ

จากตารางที่ 5.3 แสดงความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่ให้ ปริมาณข้อมูลมากที่สุดและความต้องการรูปแบบการสื่อสารของบุคลากรทางการแพทย์เพื่อให้ สื่อสารได้รวดเร็วทันเหตุการณ์มากที่สุด เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา และตารางที่ 5.4 แสดง รูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางด้านสิ่งแวดล้อมเมื่อจำแนกตามระดับ การศึกษา พบว่า

ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 1 - 3 ปี รูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อ บุคคล ซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบการสื่อสารที่ต้องการใช้ และสอดคล้องกับรูปแบบการสื่อสารที่ สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม แต่ขัดแย้งกับรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการ เปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน ดังนั้น รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อข้อมูลข่าวสารเพื่อให้บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าทราบ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภท หัวหน้างาน แต่ใช้รูปแบบการสื่อสารเพื่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล และใช้รูปแบบการสื่อสารเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน

ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่ ระยะเวลาการทำงาน 4 - 5 ปี

รูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อ สิ่งพิมพ์ ซึ่งขัดแย้งกับรูปแบบการสื่อสารที่ต้องการใช้ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การ ประชุม และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งขัดแย้งกับรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์ กับ การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล และรูปแบบ การสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน และขัดแย้งกับรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์การ เปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน ดังนั้น รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อข้อมูลข่าวสารเพื่อให้บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะการ ทำงาน 4 - 5 ปี ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุมร่วมกับรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้ สื่อสิ่งพิมพ์ แต่รูปแบบการสื่อสารที่ใช้เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน และ ใช้รูปแบบการสื่อสารเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการ สื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน

ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 6 - 10 ปี

รูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน ซึ่งขัดแย้งกับรูปแบบการสื่อสารที่ต้องการใช้ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทการประชุมเฉพาะกิจฯ และขัดแย้งกับรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมและด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน

ดังนั้น รูปแบบการสื่อสารที่ใช้เพื่อแจ้งข้อมูลข่าวสารเพื่อให้บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 6 - 10 ปี ทราบ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน แต่รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อสารเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน

ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่มีมากกว่า 11 ปี

รูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ซึ่งขัดแย้งกับรูปแบบการสื่อสารที่ต้องการใช้ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทประชุมเฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการ ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ และสอดคล้องกับรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล นอกจากนี้พบว่า ขัดแย้งกับรูปแบบการสื่อสารที่มีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน

ดังนั้น รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อข้อมูลข่าวสารเพื่อให้บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงานมากกว่า 11 ปี ทราบ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ แต่ใช้รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อสารเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุมร่วมกับการใช้รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล และใช้รูปแบบการสื่อสารที่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน

ขนาดของโรงพยาบาล

ตารางที่ 5.7 ความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุดและความต้องการรูปแบบการสื่อสารของบุคลากรทางการแพทย์เพื่อให้สื่อสารได้รวดเร็วทันเหตุการณ์มากที่สุด เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล

	ปริมาณข้อมูล		ความต้องการใช้สื่อ	
10 เตียง	1.สื่อสิ่งพิมพ์ 1.สื่อสิ่งพิมพ์ 1.สื่อสิ่งพิมพ์ 1. สื่ออื่นๆ	คู่มือเรื่องมาตรการฯ แผนปฏิบัติการใช้หัตถฯ หนังสือเวียน บอร์ด	1.สื่อบุคคล 2.สื่อบุคคล 3.ประชุม	หัวหน้างาน หัวหน้างาน ประชุมเฉพาะกิจฯ
30 เตียง	2.สื่อสิ่งพิมพ์ 2.สื่อสิ่งพิมพ์ 3.สื่อสิ่งพิมพ์	คู่มือเรื่องมาตรการฯ เอกสารแผ่นพับ แผนปฏิบัติการใช้หัตถฯ	1.ประชุม 2.สื่อบุคคล 3.การเรียนการสอน	ประชุมเฉพาะกิจฯ หัวหน้างาน อบรมควบคุมการติดเชื้อ
60 เตียง	1.การเรียนการสอน 2.สื่อสิ่งพิมพ์ 3.สื่อสิ่งพิมพ์	อบรมควบคุมการติดเชื้อ แผนปฏิบัติการใช้หัตถฯ คู่มือเรื่องมาตรการฯ	1.ประชุม 2.ประชุม 3.สื่อสิ่งพิมพ์	ประชุมเฉพาะกิจฯ ทีม IC แผนปฏิบัติการใช้หัตถฯ

จากตารางที่ 5.7 แสดงความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุดและความต้องการรูปแบบการสื่อสารของบุคลากรทางการแพทย์เพื่อให้สื่อสารได้รวดเร็วทันเหตุการณ์มากที่สุด เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล และ ตารางที่ 5.8 แสดงรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางด้านสิ่งแวดล้อมเมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล พบว่า

ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาล 10 เตียง

รูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งขัดแย้งกับรูปแบบการสื่อสารที่ต้องการใช้ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน และสอดคล้องกับรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล แต่ขัดแย้งกับรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยใช้การเรียนการสอน

ดังนั้น รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อข้อมูลข่าวสารเพื่อให้บุคลากรทางการแพทย์ที่ สังกัดโรงพยาบาลขนาด 10 เตียง ทราบ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ร่วมกับการใช้รูปแบบการสื่อสารโดยใช้การเรียนการสอน แต่รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อสารเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล และใช้รูปแบบการสื่อสารเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยใช้การเรียนการสอน

ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาล 30 เตียง

รูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ซึ่งขัดแย้งกับรูปแบบการสื่อสารที่ต้องการใช้ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทประชุมเฉพาะกิจ เพื่อทำแผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ และสอดคล้องกับรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม นอกจากนี้พบว่า ขัดแย้งกับรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน

ดังนั้น รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อข้อมูลข่าวสารเพื่อให้บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาล 30 เตียง ทราบ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ร่วมกับการใช้รูปแบบ

การสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ แต่รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อสารเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม และใช้รูปแบบการสื่อสารที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน

ผลการศึกษาในบุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาล 60 เตียง

รูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ซึ่งขัดแย้งกับรูปแบบการสื่อสารที่ต้องการใช้ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทประชุมเฉพาะกิจ เพื่อทำแผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ และสอดคล้องกับรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล แต่ขัดแย้งกับ รูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน

ดังนั้น รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อข้อมูลข่าวสารเพื่อให้บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาล 60 เตียง ทราบ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ร่วมกับการใช้รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ แต่รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อสารเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ร่วมกับการใช้รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ส่วนรูปแบบการสื่อสารที่ใช้เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน

ผลการศึกษาในบุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาล 120 เตียง

รูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน ซึ่งขัดแย้งกับรูปแบบการสื่อสารที่ต้องการใช้ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทประชุมเฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ และพบว่าสอดคล้องกับรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล นอกจากนี้พบว่า ขัดแย้งกับ รูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน

ดังนั้น รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อข้อมูลข่าวสารเพื่อให้บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาล 120 เตียง ทราบ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน ร่วมกับการใช้

รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ แต่รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ร่วมกับการใช้รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล และใช้รูปแบบการสื่อสารที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน

มีตำแหน่งบริหาร

ตารางที่ 5.9 ความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุดและความต้องการรูปแบบการสื่อสารของบุคลากรทางการแพทย์เพื่อให้สื่อสารได้รวดเร็วทันเหตุการณ์มากที่สุด เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร

	ปริมาณข้อมูล		ความต้องการใช้สื่อ	
มี	1. สื่อสิ่งพิมพ์ 2. สื่อสิ่งพิมพ์ 3. สื่อบุคคล	คู่มือเรื่องมาตรการฯ แผนปฏิบัติการ ไข้หวัดฯ หัวหน้างาน	1. ประชุม 2. สื่อบุคคล 3. สื่อสิ่งพิมพ์	ประชุมเฉพาะกิจฯ หัวหน้างาน แผนปฏิบัติการ ไข้หวัดฯ
ไม่มี	1. สื่อสิ่งพิมพ์ 1. สื่อสิ่งพิมพ์ 1. สื่อสิ่งพิมพ์	คู่มือเรื่องมาตรการฯ แผนปฏิบัติการ ไข้หวัดฯ หนังสือเวียน	1. สื่อบุคคล 2. สื่อบุคคล 3. ประชุม	หัวหน้างาน หัวหน้างาน ประชุมเฉพาะกิจฯ

จากตารางที่ 5.9 แสดงความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุดและความต้องการรูปแบบการสื่อสารของบุคลากรทางการแพทย์เพื่อให้สื่อสารได้รวดเร็วทันเหตุการณ์มากที่สุด เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร และตารางที่ 5.10 แสดงรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางด้านสิ่งแวดล้อมเมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหารพบว่า

ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่มีตำแหน่งบริหาร

รูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ซึ่งขัดแย้งกับรูปแบบการสื่อสารที่ต้องการใช้ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทประชุมเฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ และสอดคล้องกับรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม และขัดแย้งกับรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน

ดังนั้น รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อข้อมูลข่าวสารเพื่อให้บุคลากรทางการแพทย์ที่มีตำแหน่งบริหารทราบ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ร่วมกับการใช้รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ แต่รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อสารเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม และใช้รูปแบบการสื่อสารเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน

ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่ไม่มีตำแหน่งบริหาร

รูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน ซึ่งขัดแย้งกับรูปแบบการสื่อสารที่ต้องการใช้ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทประชุมเฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ แต่ขัดแย้งกับรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน

ดังนั้น รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อข้อมูลข่าวสารเพื่อให้บุคลากรทางการแพทย์ที่ไม่มีตำแหน่งการบริหาร ทราบ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ร่วมกับการใช้รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ แต่รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อสารเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

ด้านสิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ การใช้รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน

ประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ

ตารางที่ 5.11 ความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด และความต้องการรูปแบบการสื่อสารของบุคลากรทางการแพทย์เพื่อให้สื่อสารได้รวดเร็วทันเหตุการณ์มากที่สุด เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ

	ปริมาณข้อมูล		ความต้องการใช้สื่อ	
เคย	2.สื่อสิ่งพิมพ์ 2.สื่อสิ่งพิมพ์ 3.สื่อสิ่งพิมพ์	คู่มือเรื่องมาตรการฯ เอกสารแผ่นพับ แผนปฏิบัติการไข้หวัดฯ	1.ประชุม 2.สื่อบุคคล 3.การเรียนการสอน	ประชุมเฉพาะกิจฯ หัวหน้างาน อบรมควบคุมการติดเชื้อ
ไม่เคย	2.สื่อสิ่งพิมพ์ 2.สื่อสิ่งพิมพ์ 3.สื่อสิ่งพิมพ์	คู่มือเรื่องมาตรการฯ เอกสารแผ่นพับ แผนปฏิบัติการไข้หวัดฯ	1.ประชุม 2.สื่อบุคคล 3.การเรียนการสอน	ประชุมเฉพาะกิจฯ หัวหน้างาน อบรมควบคุมการติดเชื้อ
ไม่แน่ใจ	1.การเรียนการสอน 2.สื่อสิ่งพิมพ์ 3.สื่อสิ่งพิมพ์ 1.สื่อบุคคล	อบรมควบคุมการติดเชื้อ แผนปฏิบัติการไข้หวัดฯ คู่มือเรื่องมาตรการฯ หัวหน้างาน	1.ประชุม 2.ประชุม 3.สื่อสิ่งพิมพ์ 1.ประชุม	ประชุมเฉพาะกิจฯ ทีม IC แผนปฏิบัติการไข้หวัดฯ ประชุมเฉพาะกิจฯ

จากตารางที่ 5.11 แสดงความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุดและความต้องการรูปแบบการสื่อสารของบุคลากรทางการแพทย์เพื่อให้สื่อสารได้รวดเร็วทันเหตุการณ์มากที่สุด เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษ่าผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ และตารางที่ 5.12 แสดงรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางด้านสิ่งแวดล้อมเมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษ่าผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ พบว่า

ผลการศึกษาในบุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติการให้การรักษ่าผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ

รูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน ซึ่งขัดแย้งกับ รูปแบบการสื่อสารที่ต้องการใช้ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทประชุมเฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ และสอดคล้องกับรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน นอกจากนี้พบว่า สอดคล้องกับรูปแบบการสื่อสารที่มีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน

ดังนั้น รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อข้อมูลข่าวสารเพื่อให้บุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติการให้การรักษ่าผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ทราบ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ร่วมกับการใช้รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล แต่รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อสารเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม และใช้รูปแบบการสื่อสารที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน

ผลการศึกษาในบุคลากรทางการแพทย์ที่ไม่มีประวัติการให้การรักษ่าผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ

รูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติงานไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ซึ่งขัดแย้งกับรูปแบบการสื่อสารที่ต้องการใช้ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทประชุมเฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ และรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้ประชุม และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้

การเรียนการสอน แต่สอดคล้องกับ รูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน

ดังนั้น รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อข้อมูลข่าวสารเพื่อให้บุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ทราบ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ร่วมกับการใช้รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ แต่รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อสารเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม และใช้รูปแบบการสื่อสารที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน

วิชาชีพ

ตารางที่ 5.13 ความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุดและความต้องการรูปแบบการสื่อสารของบุคลากรทางการแพทย์เพื่อให้สื่อสารได้รวดเร็วทันเหตุการณ์มากที่สุด เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ

	ปริมาณข้อมูล		ความต้องการใช้สื่อ	
แพทย์	1. สื่อสิ่งพิมพ์ 2. สื่อบุคคล 3. สื่อสิ่งพิมพ์	คู่มือเรื่องมาตรการฯ เพื่อนร่วมงาน แผ่นพับ	1.ประชุม 2. สื่อสิ่งพิมพ์ 3. สื่อสิ่งพิมพ์	ประชุมเฉพาะกิจฯ แผนปฏิบัติการไข้หวัดฯ คู่มือเรื่องมาตรการฯ
ทันตแพทย์	1. สื่อสิ่งพิมพ์ 2. การเรียนการสอน 3. สื่อสิ่งพิมพ์	แผนปฏิบัติการ ไข้หวัดฯ อบรมควบคุมการติดเชื้อ คู่มือเรื่องมาตรการฯ	1.ประชุม 2. สื่อบุคคล 3. สื่อสิ่งพิมพ์	ประชุมเฉพาะกิจฯ หัวหน้างาน แผนปฏิบัติการไข้หวัดฯ
พยาบาล	1. สื่อสิ่งพิมพ์ 2. สื่อบุคคล 3. สื่อสิ่งพิมพ์	คู่มือเรื่องมาตรการฯ หัวหน้างาน แผนปฏิบัติการ ไข้หวัดฯ	1.ประชุม 2. สื่อบุคคล 3. สื่อสิ่งพิมพ์	ประชุมเฉพาะกิจฯ หัวหน้างาน แผนปฏิบัติการไข้หวัดฯ

ตารางที่ 5.13 ความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุดและความต้องการรูปแบบการสื่อสารของบุคลากรทางการแพทย์เพื่อให้สื่อสารได้รวดเร็วทันเหตุการณ์มากที่สุด เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ (ต่อ)

	ปริมาณข้อมูล		ความต้องการใช้สื่อ	
	ทันตภิบาล	1. สื่อสิ่งพิมพ์ 2. การเรียนการสอน 3. สื่อสิ่งพิมพ์	แผ่นพับ อบรมควบคุมการติดเชื้อ คู่มือเรื่องมาตรการฯ	1. ประชุม 2. สื่อบุคคล 3. สื่อสิ่งพิมพ์
ผู้ช่วยเหลือ คน ไข้	1. สื่อบุคคล 2. การเรียนการสอน 3. สื่อสิ่งพิมพ์	หัวหน้างาน อบรมควบคุมการติดเชื้อ คู่มือเรื่องมาตรการฯ	1. ประชุม 2. สื่อบุคคล 3. สื่อสิ่งพิมพ์	ประชุมเฉพาะกิจฯ หัวหน้างาน แผนปฏิบัติการ ใช้หัวข้อฯ
ผู้ช่วย ทันตแพทย์	1. สื่อบุคคล 2. การเรียนการสอน 3. สื่อสิ่งพิมพ์ 3. สื่อสิ่งพิมพ์	หัวหน้างาน อบรมควบคุมการติดเชื้อ คู่มือเรื่องมาตรการฯ แผนปฏิบัติการใช้หัวข้อฯ	1. การเรียนการสอน 2. ประชุม 3. สื่อสิ่งพิมพ์	อบรมควบคุมการติดเชื้อ ประชุม IC แผนปฏิบัติการ ใช้หัวข้อฯ

จากตารางที่ 5.13 แสดงความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุดและความต้องการรูปแบบการสื่อสารของบุคลากรทางการแพทย์เพื่อให้สื่อสารได้รวดเร็วทันเหตุการณ์มากที่สุด เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ และตารางที่ 5.14 แสดงรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางด้านสิ่งแวดล้อมเมื่อจำแนกตามวิชาชีพ พบว่า

แพทย์ และทันตแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า

รูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งขัดแย้งกับความต้องการใช้ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม และสอดคล้องกับรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม แต่ขัดแย้งกับรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล

ดังนั้นรูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อข้อมูลให้ แพทย์ และทันตแพทย์ ทราบ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ แต่รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อสารเพื่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม และใช้รูปแบบการสื่อสารที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้บุคคล

พยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

รูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งขัดแย้งกับ ความต้องการใช้รูปแบบการสื่อสาร ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม สอดคล้องกับรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล แต่ขัดแย้งกับรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน

ดังนั้น รูปแบบการสื่อสารที่ใช้เพื่อสื่อข้อมูลให้พยาบาล ทราบ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ แต่รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อสารเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ร่วมกับใช้รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล และใช้รูปแบบการสื่อสารที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน

ทันตภิบาล ผลการศึกษาพบว่า

รูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งขัดแย้งกับ ความต้องการใช้รูปแบบการสื่อสาร ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการประชุม สอดคล้องกับรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการประชุมและรูปแบบการสื่อสารโดยใช้การเรียนการสอน และ สอดคล้องกับรูปแบบการสื่อสารที่มีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการเรียนการสอน

ดังนั้นรูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อข้อมูลทันตภิบาลทราบ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการประชุม และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ แต่รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อสารเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการประชุม ร่วมกับรูปแบบการสื่อสารโดยการเรียนการสอน และใช้รูปแบบการสื่อสารที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการเรียนการสอน

ผู้ช่วยเหลือคนไข้ ผลการศึกษาพบว่า

รูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ซึ่งขัดแย้งกับ ความต้องการใช้รูปแบบการสื่อสาร ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการประชุม และสอดคล้องกับรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการเรียนการสอน และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล นอกจากนี้พบว่า สอดคล้องกับรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการเรียนการสอน

ดังนั้นรูปแบบการสื่อสารที่ใช้กับผู้ช่วยเหลือคนไข้ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการประชุม ร่วมกับรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล แต่รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อสารเพื่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล และ รูปแบบการสื่อสารโดยการเรียนการสอน และใช้รูปแบบการสื่อสารที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการเรียนการสอน

ผู้ช่วยทันตแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า

รูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ซึ่งขัดแย้งกันกับความต้องการใช้รูปแบบการสื่อสาร ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการเรียนการสอน และสอดคล้องกับรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม -

ล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน และรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล นอกจากนี้พบว่า สอดคล้องกับรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน

ดังนั้น รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อข้อมูลให้ผู้ช่วยทันตแพทย์ทราบ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน ร่วมกับรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล แต่รูปแบบการสื่อสารที่ใช้สื่อสารเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล ร่วมกับรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน และใช้รูปแบบการสื่อสารที่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. การศึกษานี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสาร มาตรการใช้หัตถ์ใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบในรูปแบบการสื่อสารต่อเรื่องอื่นๆ ที่นอกเหนือจากใช้หัตถ์ใหญ่สายพันธุ์ใหม่
2. การศึกษานี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสาร มาตรการใช้หัตถ์ใหญ่สายพันธุ์ใหม่เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเชิงพรรณนา ควรมีการนำผลการศึกษาที่ได้ไปทดลองเพื่อหารูปแบบการสื่อสารที่มีประสิทธิผลและเหมาะสมในแต่ละวิชาชีพต่อไป
3. การศึกษาเฉพาะการศึกษารูปแบบการสื่อสารที่เกิดขึ้นภายในองค์กรหรือโรงพยาบาลเท่านั้น แต่ในลักษณะความเป็นจริงนั้น การสื่อสารของบุคลากรทางการแพทย์สามารถรับได้จากหลากหลายแหล่งข้อมูล หลายรูปแบบ ทั้งข้อมูลที่เกิดในองค์กรและภายนอกองค์กร ควรมีการศึกษาถึงความต้องการการได้รับการสื่อสารของบุคลากรทางการแพทย์จากนอกองค์กรร่วมด้วย
4. การศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคของการสื่อสารในองค์กรเพื่อจะได้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการสื่อสารในองค์กรต่อไป